

## ЗАЧІСКИ СТИЛЮ БАРОКО



Стиль бароко зародився наприкінці XVI ст. в Італії й швидко проник до Франції, потім до Англії і, нарешті, набув широкого поширення у всій Європі. Зачіски стилю бароко відрізнялися великими розмірами. Це пояснювалося тим, що модний у той час високий комір жабо вимагав, щоб зачіска компенсувала його розміри.

В період пізнього бароко для додання зачісці стійкості застосовували навіть металеві каркаси. Для прикраси зачісок крім коштовностей використовували декоративні елементи (башти, кораблики і ін.).

Різні колірні відтінки зачісок також знайшли застосування у той час - волосся припудрювало кольоровими пудрами.

Бароко італійською означає «химерний», «фантастичний», «вигадливий»; ще так називали мушлі неправильної, незвичайної форми. Стиль бароко - це «свято без причини»; він досяг найбільшого розвитку в Франції.



Протягом XVII ст. французький королівський двір був законодавцем мод для всієї Європи. Для поширення мод були створені ляльки з воску - «Велика Пандора» та «Мала Пандора», а також засновано журнал «Галантний Меркурій». Ляльки демонстрували одяг, білизну, а з журналу можна було довідатися про нові напрями у моді, роздивитися малюнки і навіть прочитати критичні відгуки щодо модних напрямів в одязі й

косметиці. Цей стиль несе на собі печать величавості, перевантаженості, обтяженості.



1644 році з'явився спеціальний посібник, що містив поради і рецепти по догляду за обличчям і волоссям. Але незважаючи на це, особиста гігієна ще не стала звичною. Навіть у палацах не було зручних туалетних кімнат, а якщо й були, то маленькі й погано обладнані. У них ледве поміщався невеликий столик, дзеркало і таз із глечиком. Умивалися через день. До кінця тижня на обличчі утворювався товстий шар помади. Жінки, дівчата, і навіть чоловіки рум'янилися і підмальовували губи.

Ім'ям Марії Манчіні назвали вигадану нею в 60-ті роки XVII ст. зачіску. Волосся, пишно збите на скронях у вигляді двох півкуль, було поділене прямим проділом. Знизу на потилиці його завивали в спіральні локони і спускали на плечі. Поширюється зачіска із завитого і напівдовгого волосся, що спускається окремими локонами на плечі й спину.

З 1624 року в моду входить пишна завита перука. Завивали її гарячим способом, за допомогою пари, що було тоді великим нововведенням.

У другій половині XVII в перукарська справа досягає високого розквіту. Перукарі роблять найрізноманітніші зачіски: "грива", "пудель". Вони являли собою велику збиту "хмарину" з локонів, що оточували обличчя. Наймоднішою бородою того часу вважається "мушка" - маленький пучок волосся під нижньою губою. Цю моду запровадив Людовик XIII у Франції.

Жіночі зачіски стали більш природними. Потім з'являється нова зачіска "фонтаж". Вона являла собою нагромадження високо над лобом туго завитих

локонів, розташованих горизонтальними рядами, поверх над поверхом. На лобі завивалося кілька локончиків, а на груди опускався один або декілька змієвидних локонів. З 1680 р. і до кінця стилю бароко в моді панувала зачіска «а-ля Фонтанж». Марія Анжеліка де Скорайль де Рувіль-Фонтанж, красуня-білявка з блакитними очима, фаворитка Людовика XIV зачарувала монарха своєю красою. Доля Анжеліки була трагічною, її красі заздрили суперниці, й урешті-решт улюбленицю короля було отруєно. За легендою, в 1680 р. Анжеліка де Фонтанж на прогулянці в лісах Фонтенбло зачепилася зачіскою за гілку дерева. Кмітлива дівчина зняла підв'язку з панчохи і підв'язала розтріпане волосся. Король був у захваті й велів їй завжди носити таку зачіску. Вже наступного дня всі придворні дами зробили собі таку саму зачіску. Зачіску «а-ля Фонтанж» носили понад 30 років, вона мала більше ста варіантів. В основі цієї моди були різні модифікації з природних і штучних локонів, переплетених стрічками. Один локон, як правило, спадав із потилиці наперед, над чолом з двох боків укладали два завитки у вигляді місяця. Зачіску змазували яєчним білком або розтопленим жиром, прикрашали квітами, мереживом, коштовностями.

Спочатку ця зачіска в стилі бароко була не надто високою, але з часом фонтанж став схожий на вежу, яка доходила в висоту аж до 60 см, а деякі довговолосі французьки могли спорудити башточку висотою в метр.

#### Техніка створення Фонтанж

1. Для створення зачіски в стилі бароко брали дротові каркаси, одягали їх на голову.
2. Після того, як каркас був одягнений на голову, волосся починали туго завивати, виходили круті локони.
3. Після того, як локони були накручені, приступали до їх укладання. Локони укладали щільно, поверх за поверхом.
4. Кожен шар намотаних локонів оброблявся щільним шаром пудри і спеціальної помадою.
5. Потім зачіска збризкують духами.
6. 2-3 локонів залишали недбало спадати на дамське плече.

У той час фонтанж могла собі дозволити не кожна французька красуня, тільки заможні панянки.

Епоха бароко зі своїм Фонтанж принесла ще одну стильну штучку. Це багатоярусний накручений чепчик, який відразу при появі завоював



симпатії багатьох придворних осіб. Очіпок одягали на голову, у нього було кілька поверхів, на які акуратно укладали волосся і прикріплювали їх щільно шпильками. Укладання тут же набувало неповторний обсяг і жіночність.

Ще один варіант зачіски барокко - це високий пучок.

Дівчата заколювали шпильками свою шевелюру в високий пучок і залишали 2 вільні прядки на скроневих зонах.

Світські панночки 17 століття також любили експериментувати з проділом. Красуні епохи відродження досить часто ділили волосся так, щоб утворювався рівний проділ по середині голови, шевелюра стягувалася тому, а з скроневої зони звисало кілька локонів. Трохи ця зачіска епохи бароко набула деякі зміни. Також робився проділ, волосся перетворювалися в локони, а потім красуні їх пишно укладали назад і приколювали шпильками.

Одна з останніх фавориток Людовика 14, мадам Ментенон ввела моду на зачіску у вигляді вузла. Вимите волосся туго зачісували назад, збиралися в щільний вузол і фіксувалися шпильками.

Акcesуари для зачісок в стилі бароко

Модна Франція тих часів любила прикрашати шевелюру цікавими акcesуарами. Одним з таких прикрас була «току». Току вдавав із себе височенний прямий за формою жіночий головний убір, що не має полів. Любили панянки прикрашати свої укладання квітами, намистинами, пір'ям, стрічками, мереживами, срібними або золотими нитками і перлами.

